

Periòdic de comunicació popular de Sants i barris veïns
4.000 exemplars | Distribució gratuïta

Pàg. 3

Un bona empenta al Casal de Joves de Sants

A principis del 2016 el jovent de Sants es va mobilitzar una vegada més per començar a gestar un dels pocs projectes juvenils que encara no existeix al barri i que ha estat històricament reivindicat, el Casal de Joves de Sants. Aquesta necessitat neix de la manca d'espais especialment destinats a les joves i la sensació de no tenir recursos per a realitzar activitats i projectes desenvolupats per joves i per als joves del barri. Un espai que ha de permetre al jovent de Sants, estigui associat ja en altres entitats o no, desenvolupar-se com a persones, treballant de forma col·lectiva en un projecte de cooperació ciutadana, democràtic i participatiu, pensat i liderat per les pròpies persones joves que s'hi vulguin implicar.

Pàg. 5

Quatre roses per la dissidència

El 28 de maig de 2014, durant la setmana posterior al desallotjament de Can Vies, quatre nois van ser detinguts al carrer de Roses, quan intentaven tornar a casa. Arran de la detenció tres dels quatre nois van haver de ser atesos a l'hospital. Els joves van presentar una denúncia contra els agents i les circumstàncies irregulars de la mateixa han fet que el cas es trobi al jutjat d'instrucció número 7 de Barcelona i que set agents de la Brigada Mòbil dels Mossos d'Esquadra es trobin imputats per un presumpte delictes de lesions.

Pàg. 12

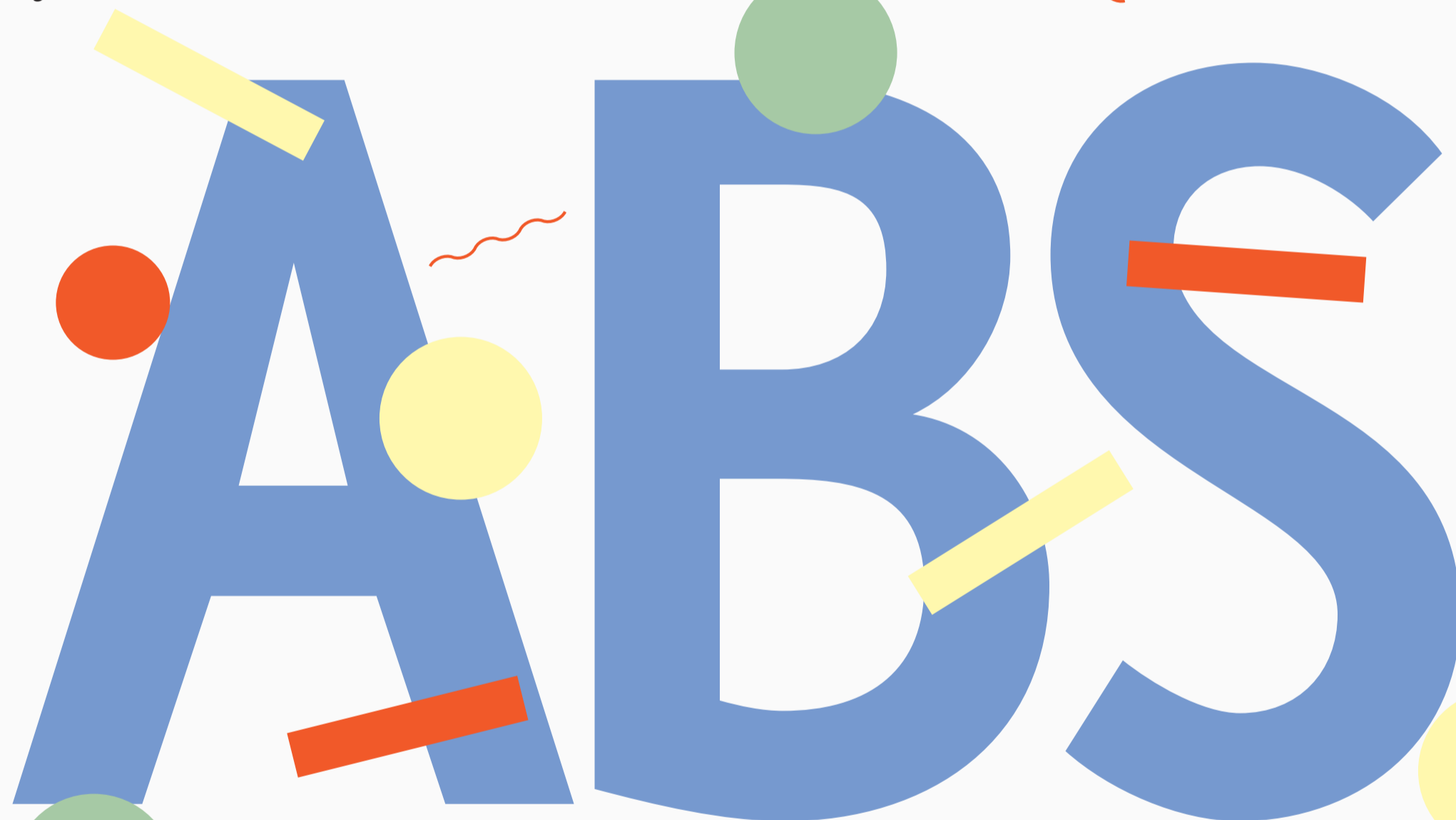
Entrevista: Assembla del CSA Can Vies

Quin barri volem?

Les jornades de l'Assemblea de Barri de Sants han debatut durant aquest mes d'abril, a les places del barri, sobre temes com l'educació, el treball, els horts comunitaris, el turisme, les festes majors, l'habitatge, el jovent i el cooperativisme, per compartir necessitats, estratègies de lluita i visibilitzar les alternatives i la feina dels col·lectius en tots aquests àmbits.

Pàgs. 6-8

EDITORIAL

Recuperar els carrers per omplir-los de cultura

Més enllà dels llibres i les roses, hi ha un fet que a La Burxa ens agrada molt de la Diada de Sant Jordi: la reapropiació dels carrers de la ciutat per part dels veïns i les veïnes. Petits projectes editorials, centenars d'associacions, caus i col·lectius solidaris planten la parada a peu de carrer per parlar de llibres, difondre la paraula i fer cultura popular. Potser el cas més significatiu d'aquesta reapropiació de la ciutat és l'okupació de les Rambles. Podem afirmar que el 23 d'abril, el centre de la ciutat és recuperat pels i les barcelonines, perquè la resta

de l'any, l'habiten els turistes i comerciants..

El nostre barri també està experimentant la progressiva tematització turística, que tristament arrabassa el dret a la ciutat a les persones que habitem el barri. A la gran infraestructura de negocis internacionals que és la Fira, a poc a poc s'hi han anat sumant més i més hotels, apartaments turístics, terrasses i bars. Només cal fer un cop d'ull al perímetre de l'estació de Sants, per entendre de què estem parlant.

Ens agrada pensar que la resistència de Sants front l'avenc de "turistes i comerciants" ha pres forma aquest

passat mes d'abril en les jornades "Quin barri volem?" organitzades per l'Assemblea de Barri de Sants i en la "Primavera cooperativa" i els "Vermuts cooperatius" organitzats per l'Impuls Cooperatiu. Tot recuperant i omplint els carrers del barri de cultura crítica, transformadora, rebel i cooperativa

CARTA ★ Envia'ns el teu escrit a laburxa@gmail.com

El record

Àlex, veí de Sants

Era inevitable romandre impassible tant bon punt es va conèixer la notícia dels abusos sexuals a menors comesos per l'ex-professor dels Maristes, el divendres 5 de febrer.

Alguns professors mostraven simple indiferència i algun cop, una mica d'empatia; en general, però, era un tracte cru i amb alguns moments que transgredien la mínima moral d'aquell que té a càrrec la responsabilitat de tutelar d'un menor. Sovint, parlant amb un parell de coneguts que hi van ser als centres de primària i secundària sobre la seva etapa als Maristes, coincidien a remarcar-ho en igual o major mesura, molt abans de saltar l'escàndol. "Era un secret a veus" han apuntat en alguna carta a un diari. I aquell mateix divendres ja sospitava que no seria l'única denúncia.

Al mateix diari es podia llegir la carta d'una dona replicant, amb

certa indignació, que no era pas "secret a veus" ja que ella no tenia constància de res. També va haver-hi una concentració de "pares i alumnes en suport a les víctimes i als professors" i un parell d'entrevistes a tres dirigents de l'escola, els quals es preocupaven de depurar responsabilitats. Puc donar gràcies de no tenir el càrrec de viure pensant com a part afectada en cap d'aquests casos que ara comenten els tertulians que parlen de tot i no saben res, tractant d'emfatitzar amb les víctimes i alhora analitzar el tema des de la pulcra imparcialitat, als programes de televisió.

Al cap i a la fi, els de moment cinc denunciats en una setmana només corresponen a casos d'abús sexual. Però confiem en el cos docent.

Una de les queixes que havia escoltat per part d'algun ex-alumne és la diferència de tracte dels professors envers els alumnes depenent de si els pares pertanyien o no a l'AMPA (Associació de Mares i Pares d'Alumnes). Jo mai m'ho acabava de

creure que hi hagués cap interès en que això fos així, però és difícil no recordar-ho ara. Aquest bombardeig de notícies em fa venir moltes vivències. Em fa regirar un anuari que estava perdut en un racó de l'habitació on surten les fotografies dels qui ara són denunciats, amb els que més d'un cop em vaig creuar i vaig fer classe, recordant com es guanyaven la nostra confiança amb un tracte amistós o gravant-nos jocs d'ordinador en discs. Fullejant-lo un i altre cop, lleigeixo la història de l'entitat, avui en dia —i també quan jo hi anava— escola concertada, resumida en set fulls. M'hi fixo en un tros que relata els anys de la Guerra Civil i el franquisme:

"Els desastres de la guerra: Les comunitats es dispersen durant els primers dies de l'aixecament i els seus habitants són perseguits. Alguns són assassinats als pocs dies; altres s'han de refugiar en llocs poc segurs, fins que els superiors, amb un equip de valents al capdavant, decideixen fer passos per a una so-

lució definitiva. La traïció, l'odi i la persecució van fer la resta. Els edificis van patir terribles conseqüències: Sants va ser arrasada per les flames de manera traïdora i cruel i va ser saquejada per les masses del poble (...). "Començar de nou (1939-1940): El 26 de febrer de 1939, Barcelona és alliberada i el que queda de curs escolar solament serveix per a fer recompte i comprovar les baixes i les pèrdues (...). "En l'actualitat (1967-2000): Es pot assenyalar aquest any (1967) com el començament d'un nou canvi i desplegement a la Ciutat Comtal."

PD: *Agraïxo la feina d'en Manuel, el pare que va destapar el cas, rebent les denúncies que arriben al seu correu (abusosenmaristas@gmail.com) i treballant perquè no hi hagin més casos com aquest.*

DES DE L'ESQUERRA INDEPENDENTISTA

Sense por

Les que van lluitar contra l'esclavisme, les sufragistes, les que van abolir la segregació i l'apartheid, les insubmises o aquelles que okupant immobles han fet prevaldre drets a lleis; són persones que tenien clar que l'objectiu final i col·lectiu era molt més important que no pas la seva sort davant d'un fusell o un tribunal. Més quan aquests tribunals són garants de la manca de drets que es volen imposar.

En els darrers mesos, la desobediència plana com a única via d'ús massiu i popular per a tombar la legislació estatal que nega els drets dels i les catalanes a materialitzar el projecte polític d'independència. Si bé el 9N va ser un assaig que el propi govern de la Generalitat va vestir de legalitat per no caure en delictes, avui alguns dels seus responsables estan pendents de judici. En els darrers mesos, però han estat moltes més les representant públiques que sí que han desobeït i que afirmen haver desobeït i es neguen a acatar la legislació imposada. Banderes estelades a façanes de consistoris, juraments de càrrecs electes amb continguts de ruptura, i acords municipals o parlamentaris que facin creïble que efectivament, caminem cap a un futur de llibertat.

Davant d'aquestes actituds de fermesa de qui desobeeix, cal que aquelles persones que creiem que la seva decisió és necessària, mostrem la nostra solidaritat. Perquè del contrari enviïm un doble missatge a l'enemic. Qui els porta a judici sap que no tenen el suport popular i qui, des de discursos de responsabilitat, aposta per trencar el projecte independentista buscaran un nou encaix dins l'estat. Cal, doncs, mobilitzar-nos i demostrar que no tenim por i que aquells que aposten per la desobediència tenen el nostre recolzament, malgrat condemnes o inhabilitacions, som milers les persones que prendrem el relleu. Caldrà mobilitzar-nos tant com faci falta per a defensar els drets nacionals i omplir de continguts socials la nostra llibertat. Si la base sobre la qual construïm la llibertat és la desobediència, segur que aquest projecte serà al servei del poble.

MICRO OBERT★ Envia'ns el teu escrit a laburxa@gmail.com

Persones refugiades i migrants

Toni Piñero, Sants

Què passa si els governs que han de posar els mitjans per què s'acompleixi la llei no ho fan? Això és el que està passant, cap estat membre de la Unió Europea està obeïnt a "Tota persona té dret a circular i escollir el seu lloc de residència a l'interior d'un estat", "Tota persona té dret a cercar asil i a beneficiar-se'n en d'altres països", "Prohibició d'expulsió i devolució (refoulement) de refugiats".

Ben al contrari, la Unió Europea pren totes les mides imaginables per eliminar a les persones refugiades del mapa, aquests passen a la categoria del no dret - no persona i se'ls pot expulsar i deixar en un estat de desemparament absolut

mantenint el camí obert a tot tipus de màfies connivents masses vegades amb els poders públics, el mateix passa amb la migració.

És la societat civil organitzada la que està acomplint les lleis de les que ens hem dotat. En el rescat de les persones refugiades i migrants, en l'acompanyament en el camí, en les cures de la salut, en la denúncia per la violació reiterativa per part dels estats dels DDHH de les persones.

La Unió Europea, Turquia i Marroc

La UE contracta amb Turquia que aquesta accepti als refugiats i migrants deportats de terres europees. Milers de milions d'euros, comerç preferent, inversions, rentats de cara. Turquia acull a prop de 1,8 milions de refugiats i ha tancat la

frontera amb Síria rebutjant així als milers de refugiats i desplaçats que fugen i disparant als sirians que intenten entrar a Turquia. Turquia deporta refugiats/des als països d'origen en guerra. Turquia està en guerra contra el poble Kurd. A Turquia els DDHH estan de dol, la repressió a la població dissident o que simplement protesta és contundent.

Aquest és el model de relació política que s'aplica als països fronterers amb la UE, diners i mercat preferent a canvi d'admetre "le refoulement" de refugiats i migrants.

Països aquests sense drets bàsics i a on la vida no val res, com també és el cas del Marroc on el regne d'Espanya practica deportacions massives des dels CIEs i, en calent, a la frontera comú. Quan no la guàrdia civil no

dubta en disparar sobre refugiats i migrants quan estan intentant entrar al territori de la UE, nedant a la nit al Tarajal, Ceuta.

Què fer

Milers de persones i centenars d'organitzacions civils posen l'esforç i els mitjans per revertir el no dret - no persona a què ens condueixen els estats denominats democràtics de la UE. Aquesta conculcació de drets està passant en tots els àmbits dels DDHH, vivenda, salut, educació, treball, protesta, reunió i associació. Perquè sabem que el dret de l'altre és el nostre dret, si l'altre no té drets jo els perdo.

Cal sortir al carrer, trobar-nos, reconèixer-nos i cridar la nostra paraula. Aquest dimecres 11 de maig a les 19:30h a la font nova de la plaça de Sants qui vulgui i pugui.

L'empenta del Casal de Joves de Sants

Ivan Rivera

Sants sempre ha estat un barri actiu i mobilitzat; ja des dels seus inicis quan encara era un municipi propi conegut com Santa Maria de Sants, farcit d'un gran teixit de l'indústria tèxtil. De tradició obrera, s'ha caracteritzat al llarg dels anys per ser un dels espais col·lectius amb més participació de la ciutat de Barcelona. L'esperit de cooperativisme i associacionisme ha estat sempre present i en són bona mostra el gran nombre d'entitats que s'hi apleguen. Incomptables en són els exemples, començant pels espais pròpiament municipals com el Secretariat d'Entitats de Sants, Hostafrancs i la Bordeta, el Centre Cívic de Cotxeres o el Casinet d'Hostafrancs. L'Orfeó de Sants amb una tradició centenària o una de les primeres iniciatives cooperativistes del barri, la Lleialtat Santsenca.

Aquests exemples ja ens deixen entreveure el caliu i esperit cooperatiu i social que es viu al barri. Ara bé, el barri de Sants, i sobretot el seu jovent, no es podrien entendre sense la influència d'espais col·lectius, participatius i transformadors com els centres cívics socials de Can Vies o Can Batlló, entre d'altres. Uns espais autogestionats que tot i que en certs moments de la seva història han patit fortes pressions –que val la pena no oblidar–, gaudeixen avui dia encara d'una gran influència al barri, una proposta d'activitats i de projectes exemplars i sempre des d'una vessant d'autogestió col·lectiva envejable.

Fins al moment hem citat tan sols alguns dels exemples més destacables de la vida cooperativa del barri, però seria injust no dir que existeixen desenes d'entitats més que coexisteixen en el nostre entorn i que fan del barri un entramat de persones i entitats que l'enriqueixen i fan millor la vida de la gent que hi vivim.

El jovent de Sants, no ha estat mai d'esquenes a aquesta realitat, ans al contrari. Aquest col·lectiu s'ha caracteritzat històricament per ser un dels principals garants d'aquesta vida i entramat associatiu i col·lec-

tiu que tant caracteritza el barri. Bons exemples en són també les entitats d'associacionisme educatiu com agrupaments escoltes i esplais, colles castelleres, diables i sardanistes, entre moltes d'altres. Bona prova d'això, són els exemples existents i passats de cooperació juvenil al barri com per exemple el projecte Eixam, que fa no gaire temps va unir durant uns anys a diverses entitats juvenils del barri. O el propi Esplais i Caus de Sants-Montjuïc (ECSM), una entitat que neix, fa pocs anys, de la voluntat d'unir esforços i projectes, la qual cada vegada té més força i empenta dins del barri i dona visibilitat al gran projecte que desenvolupen les entitats d'associacionisme educatiu i juvenil.

Davant d'aquesta realitat, a principis del 2016 el jovent de Sants es va mobilitzar una vegada més per començar a gestar un dels pocs projectes juvenils que encara no existeix al barri i que ha estat històricament reivindicat, el Casal de Joves de Sants. Aquesta necessitat neix de la manca d'espais especialment destinats a les joves i la sensació de no tenir recursos per a realitzar activitats i projectes desenvolupats per joves i per als joves del barri. Un espai que ha de permetre al jovent de Sants, estigui associat ja en altres entitats o no, desenvolupar-se com a persones, treballant de forma col·lectiva en un projecte de cooperació ciutadana, democràtic i participatiu, pensat i liderat per les pròpies persones joves que s'hi vulguin implicar.

El projecte del casal es troba en els primers compassos de vida, però neix amb una forta empenta i bon acolliment, fet que reflecteix la gran necessitat i ganes del col·lectiu jove del barri de desenvolupar un projecte d'aquestes característiques. A la primera assemblea oberta ja vam ser cinquanta persones assistents, i a la segona vam arribar a les vuitanta! El projecte del casal s'ha intentat engegar en altres moments, però sembla que aquesta vegada la iniciativa arrenca amb més força que mai, no només pel gruix de persones implicades, sinó també pel recolzament que està rebent de la resta d'entitats i del propi districte.

En les primeres assemblees del casal s'han anat debatent temes

d'especial rellevància com la tipologia d'activitats i projectes que hauria de desenvolupar, com s'hauria de dur a terme la gestió del casal o la relació que aquest ha de mantenir amb el districte i demés institucions municipals. Un seguit de debats i decisions que no fan sinó enriquir el projecte i dotar-lo de contingut, força i empenta dia a dia.

Així doncs, des de l'assemblea del casal animem a totes aquelles persones joves que vulguin formar part d'aquesta iniciativa, d'implicar-se, de créixer.

I demanem a totes les entitats el seu recolzament i suport per tal d'enriquir el barri i de dotar d'un espai propi per als joves que els permeti desenvolupar-se, responsabilitzar-se i transformar el barri encara més, per convertir-lo en un espai col·lectiu que millori la vida de les persones que hi vivim.

El Casal de Joves de Sants és una realitat a veus. Un projecte que neix, però que veurà i viurà grans moments al barri. No us ho perdeu!

<https://www.facebook.com/cjsants>
casaljovesants@gmail.com

Can Vies en lluita

CSA Can Vies

Can Vies no s'atura, continuem resistint, existint, lluitant...

Comunicat davant la proposta del PP aprovada a la Comissió d'Ecologia, Urbanisme i Mobilitat.

Des de l'assemblea del CSA Can Vies volem transmetre les següents afirmacions:

Per començar volem comunicar que en aquest moment no hi ha cap denúncia sobre Can Vies que pogués comportar un desallotjament i/o posterior enderroc ni demanda judicial ni resolució que dicti l'enderrocament de l'edifici. Així doncs, aquesta aprovació és una declaració política d'intencions de certs partits i que a nivell pràctic i legal és paper mullat. En el cas que es faci efectiva una amenaça sobre el projecte i l'espai no ens trobaran de braços creuats, ens trobaran al mateix carrer on sempre hem situat la nostra feina quotidiana i el camp de batalla contra especuladors i poderosos; alegres i somrients perquè sabem que no hi ha manera d'aturar l'embranchida d'aquests 19 anys d'arrelament i de construcció d'alternatives.

L'obsessió de la majoria de partits polítics amb l'enderrocament de Can Vies evidencia que el motiu d'aquesta voluntat rau en la molèstia que els genera un espai de dissidència política i no en la voluntat d'aplicar un pla urbanístic fet d'esquenes a les demandes veïnals. Recordem que han sigut varis els ajuntaments i de variats colors els que s'han enfrontat a Can Vies i que no han aconseguit acabar amb el projecte sinó el contrari, refermar-nos en la necessitat de plantar cara a la marca Barcelona i a la ciutat apardor per construir la ciutat de barris conscients, comuns i combatius.

L'aprovació, en el marc de la comissió d'urbanisme, d'una proposta per a l'enderrocament de Can Vies amb els vots dels partits mesells de l'oligarquia munic-

pal (i l'abstenció d'un partit que es diu d'esqueres) constata, una vegada més la distància que hi ha entre els partits que pretenen ser els representants dels seus electors i les necessitats reals d'aquests. Concretament de les veïnes de Sants. Can Vies compta des de fa molts anys amb la legitimitat i el suport de gran part del teixit associatiu de Sants així com d'un ampli suport a nivell veïnal.

Destacar el galdós paper que han fet partits que s'autoanomenen d'esqueres. Tampoc no ens sorprèn. Lluny dels sectors socials als que diuen representar, una vegada més s'han alineat amb els interessos de la dreta rànica i casposa que pretén carregar-se un espai d'autorganització des d'on treballam per un canvi polític i social que ens permeti a les classes populars aspirar a la plena llibertat.

S'està treballant a nivell de barri una proposta alternativa de consens al pla urbanístic actual que permeti la permanència i continuïtat de l'espai i que compti amb el suport de diferents actors amb un gran pes del teixit associatiu i veïnal de Sants. Un pla urbanístic a més que és una imposició dels consistoris anterior, ja que des del barri hi havia hagut sempre un consens pel soterrament de les vies. Perquè un pla urbanístic no pot ser l'excusa per destruir un espai de referència al barri amb gairebé dues dècades de trajectòria, de lluites per a la transformació social des de la base i horitzontal.

El projecte de Can Vies continua més viu que mai, teixint xarxes i creixent cada dia que passa. A pocs dies de complir 19 anys de l'okupació i 2 anys de reconstrucció convidem a tothom a celebrar amb nosaltres i participar de les activitats que tindran lloc durant el mes de maig.

la Ciutat invisible
 Cooperativa Autogestionària
 COMUNICACIÓ GRÀFICA
 Et sents invisible? Nosaltres t'ajudem...
 LLIBRERIA CRÍTICA
 Més que una llibreria al cor del barri...
 RECERCA & INTERVENCIÓ
 La memòria de l'ahir, les propostes pel demà...
www.laciutatinvisible.coop
 C/ RIEGO 35 BADOIS 08014 (BCN) 93 298 99 47

Pizzeria Ristorante
Putxinel·lis
 Menú migdia 10€
 Menú pizza 8€
 Servei a domicili
Carrer de Salou, 23. 080014
Tel. 936112485 - 616807668
 Horari: de 13.30 a 16h i de 20.30 a 24h
 Dilluns tancat tot el dia - Dimarts mati tancat
www.restaurantepublnells.com

EL TEU BARRI, LA TEVA COLLA
CASTELLERS de SANTS
www.borinots.cat

CASAL INDEPENDENTISTA
 de Sants Jaume Compte
Carrer Muntadas, 24,
 08014 Sants, Barcelona, Països Catalans
www.cis-jaume.compte.cat
 o visita'ns al Facebook i al Twitter

EL TEU DENTISTA DEL BARRI

Dr. Marça Solanas i Esquerra
 ODONTÒLEG Col. num. 2325
Carrer d'Olzinelles, 96, 1r.
 08014 BARCELONA
 Tel. 93.332.04.19
 mail: msolanasdentist@infomed.es

Fotos de la família Muñoz

De cognom Espoli

Joan Miquel Gual, Cassius Clay Cooperativa Cultural

Una de les fotografies mostra una ampolla de Channel 5. Aquesta era la marca de gos de Muñoz Ramonet: a cada bany on passava hi buidava un envàs sencer per a fer saber que sa il·lustríssima havia estat allà. En plena misèria de posguerra marcava el territori obscenament, pixant-se a sobre de tota persona, sense excepció. "Psicòpata. Era un psicòpata". El 15 d'abril l'auditori de Can Batlló va poder escoltar a Xavier Muñoz (88 anys), autor de Muñoz Ramonet: societat il·limitada (Edicions 62, 2003). La tercera edició del llibre va ser comprada íntegrament per les descendents de l'industrial tèxtil per evitar la seva circulació. Si bé es fa difícil pensar que un escrit pugui ser retirat de la venda en una societat democràtica, quan res del que s'hi diu és mentida, aquí tenim una evidència del contrari. Dit això, si algú vol conèixer més detalls de la història del llibre, convidem a mirar l'enregistrament vídeo de la conferència a www.sants.tv.

Durant els dies de l'exposició, or-

ganitzada per la Cooperativa Cultural Cassius Clay, s'ha publicat una notícia que permet apreciar l'actualitat del tema. El jutge ha admès que l'Ajuntament es personi a la causa del robatori dels quadres, per part de les filles de Muñoz Ramonet, que ell havia deixat en herència, juntament amb el Palau de C/Muntaner, al consitori barceloní. D'aquesta manera es produïa el primer pas envers l'acceptació de la propietat pública d'unes obres d'art, d'El Greco i Goya, taxades en més de 7 milions d'euros. El canvi substancial de tot plegat resideix en el fet de que el litigi enfrontava a la Fundació Muñoz Ramonet i les filles, és a dir, era una pugna entre privats, mentre que a partir d'aquí se suma al conflicte legal també un actor públic.

Si l'exposició es titula "De cognom Espoli" es deu a que, com es pot veure, la nissaga familiar ha heretat alguns dons del patriarca. Les fotografies són de Xavi Piera, Gabrielle Meroli, Joan Teixidor, Álvaro Sánchez Montañés i Fausti Lluçà. Cada un mostrava un tema distint: el contrast entre l'arquitectura de Can Batlló i la del Palau de Muntaner; una recreació de la relació entre Muñoz Ramonet i "aquella puta tan

distingida" (títol del darrer llibre de Marsé) Carmen Broto; els objectes personals del gran industrial xapats en or, etc. Així ha estat possible acostar, de manera creativa, la memòria d'un espai a on el veinatge avui, i des de fa molts anys, fa front a injustícies a l'esquerra i des de baix.

Xavi Piera

Es constitueix Mans Petites

Oriol Barras

El passat mes d'abril va constituir-se l'associació Mans Petites, formada arran de les denúncies realitzades per les víctimes de Maristes Sants-Les Corts.

L'associació està formada per familiars de víctimes, víctimes, professionals de la psicologia, i advocats. L'associació naixia a principis d'abril per a donar suport a les víctimes, treballar per a la prevenció i el tractament psicològic, però sobretot per a donar suport emocional a les víctimes i les seves famílies. Així mateix, també tenen altres eixos d'actuació com la sensibilització, la prevenció o la formació de docents i monitors.

A més, l'associació està movent-se per a que les víctimes els abusos de les quals ja hagin prescrist, siguin reconegudes com a tals, i, tot i que els seus botxins no siguin condemnats pels seus casos, puguin rebre l'atenció necessària i puguin tenir el reconeixement públic també necessari, i esclarir els successos, independentment de si el delictes ha

prescrist o no.

Durant la primera setmana de maig, Manuel Barbero va ser al Parlament Europeu per a posar en coneixement a Europa de les denúncies – prop de mig centenar – i demanar a la cambra europea un registre únic, la unificació de les lleis contra la pederàstia als estats membres, i la realització de programes de sensibilització, prevenció i formació i acabar amb les espirals de silenci que envolten els casos d'abusos a menors.

Terra d'escudella
CUINA CATALANA ☆ WWW.TDK.CAT
C/PREMIA, 20 SANTS - BCN ☆ 93 422 16 13

NO MENGIS QUALSEVOL COSA

- esmorzars
- menú al migdia
- braves i tastets
- entrepans
- taules i amanides
- carta de nit

DE QUÈ SERVEIX SI NINGÚ NO HO EXPLICA?

Per 75€ l'any rebràs la Directa a casa cada 15 dies i donaràs suport al periodisme transformador

SUBSCRIU-TE!

Directa
publicació quinzenal
www.directa.cat

FO BAR

Cafes + Tes
Birres + Copes
Amanides + Tapas + Entrepans
El Barca en pantalla gegant
Exposicions + Terrassa

Plaça Osea, 12 - 08014 Barcelona
T. 691 55 65 28 • www.fo-bar.com

KOITTON CLUB
ROSSEND ARÚS

BAR MUSICAL COOPERATIU

Roses contra la repressió

Agus Giral

El 23 d'abril molts usuaris de twitter es van veure sorpresos per un allau de piulades que anaven acompanyades de fotografies amb l'etiqueta #quateroses. Rostres coneguts o persones anònimes que van fotografiar-se amb tot tipus de roses: naturals, dibuixades o fetes amb les manualitats més diverses. Una campanya viral que va ser organitzada pel Grup de Suport Quatre Roses per donar visibilitat a un cas anti-repressiu, però que també va voler denunciar que avui en dia són molts i moltes els qui pateixen repressió i persecució a Catalunya per causa de la seva dissidència política.

El 28 de maig de 2014, durant la setmana posterior al desallotjament de Can Vies, quatre nois van ser detinguts al carrer de Roses, quan intentaven tornar a casa. Arran de la detenció tres dels quatre nois van haver de ser atesos a l'hospital. Un d'ells presentava una fractura nasal i un altre una fractura cranial, que segons van denunciar els joves van ser produïdes pels cops de porra dels agents. Les irregularitats de la detenció es van veure agreujades pel fet que, tot i que un dels detinguts pateix la síndrome de Tourette, un trastorn neurològic caracteritzat per la presència de múltiples tics, els mossos no van aplicar els protocols existents i van emmanillar-lo,

posant en risc la seva integritat física. Els joves van presentar una denúncia contra els agents i les circumstàncies irregulars de la mateixa han fet que el cas es trobi al jutjat d'instrucció número 7 de Barcelona i que set agents de la Brigada Mòbil dels Mossos d'Esquadra es trobin imputats per un presumpte delictes de lesions.

Però de forma paral·lela a la denúncia que acabarà portant a judici als agents per lesions, els quatre joves van descobrir com la Generalitat es presentava en aquest cas com a acusació particular, elevant la petició de la Fiscalia, que era d'entre any i mig i tres anys, fins als set anys de presó. Un fet que va despertar les suspicàcies de l'entorn dels joves en considerar que l'existència d'una denúncia per agressions i l'exagerada petició de presó no eren fruit de la casualitat.

Així van començar les mobilitzacions de Quatre Roses, per demanar a la Generalitat que es retiri de casos de dissidència política com aquest. Una campanya que, a banda dels més de trenta actes que ha realitzat arreu del país i dels centenars de signatures de suport que ha rebut, també ha aconseguit que ajuntaments com Arenys de Munt, Arenys de Mar, Mataró, Sant Cebrià de Vallalta, Premià de Dalt o Masnou hagin mostrat el seu recolzament aprovant mocions demanant a la Generalitat que es retiri del cas.

Ara, ja amb data de judici a la vista, el proper 31 de maig, el Grup de Suport Quatre Roses va dedicar intensificar aquesta campanya, aprofitant una data tant significativa com Sant Jordi per donar el tret de sortida. Les xarxes es van omplir amb centenars de mostres de suport, entre els quals persones tant significades amb la justícia social com Arcadi Oliveres. Gent que va voler deixar ben clar que no es pot assimilar la dissidència amb la delinqüència.

El festival Artescape torna a Can Batlló

Mercè Esteban

Aquest any el festival se centra en el paper de la dona al graffiti i s'activa amb la voluntat de romandre com una activitat juvenil i popular destacada dins el panorama de la cultura urbana de Barcelona.

Artixoc, una associació amb vida des del 1998, organitza el festival Artescape a Can Batlló per segon any consecutiu, un acte que fa 11 anys que funciona i que pretén donar valor a la cultura i l'art urbà al carrer i vincular als joves que s'hi interessin.

Aquesta dotzena edició se celebra el 3 i 7 de maig i s'emmarca sota el lema "Graffiti i dona"; es remet amb força per tal de fer visible les mans femenines que també pinten ja que l'edició passada es va detectar una manca de participació de dones al festival; enguany, doncs, es dedica a les dones i al graffiti per donar la visibilitat que es mereix aquest col·lectiu dins el panorama artístic urbà.

El dimarts 3 de maig se celebrarà un acte a l'Arts Santa Mònica, una activitat que vol avarcar més enllà del Districte de Sants i que pretén tenir una repercussió a nivell de ciutat. L'acte constarà de la presentació de projectes com el de l'ONG Mujeres por la paz; Cristina del Valle, la presidenta, donarà a conèixer el projecte Graffiti per la pau que es va pintar a Palestina el 2010. També es durà a terme una taula rodona portada per les feministes de la Independent, una revista virtual, on hi participaran diferents grafiters. L'acte també inclourà una pintada

d'un graffiti a la terrassa del recinte, amb uns cubs que formaran un mur.

El dissabte 7 de maig, a Can Batlló, es destinarà el dia sencer on s'hi oferirà un espai efímer per a infants amb tallers de graffiti, diversos murs i persianes per a joves que comptaran amb la col·laboració de 25 grafiters, entre els quals la meitat són dones. També hi haurà diferents tallers en què es practicaran diverses manifestacions artístiques com el rap, el hip hop, el breakdance, el graffiti, l'skate, el circ i la percussió amb el grup Brincadeira per tal de trencar barreres entre elles i despertar inquietuds diverses als participants en l'àmbit de l'art urbà.

Artescape 2016
 Entrada lliure
Festival juvenil d'arts de carrer
Especial "Dones i graffiti"
 Hip hop-breakdance-graffiti-percussió-circ
 Tallers infantils i juvenils
 Dimarts 3 de maig, de 16h a 20h
 Exhibició de graffiti (16h)
 Xerrada "Dones i graffiti" (18h)
 Centre d'Arts Santa Mònica
 Dissabte 7 de maig, d'11h a 21h
 Activitats de cultura urbana
 Recinte de Can Batlló

Amb el suport de: mtn, Can Batlló, Santa Mònica, iacel, Brincadeira secretariat

Organització: **ARTIXOC**
 Artescape Artbox
 festivalartescape.blogspot.es

L'Assemblea de Barri de Sants, un espai amb molta història

L'Assemblea de Barri de Sants comença a treballar ara fa 19 anys en el marc d'una assemblea d'okupes que vol fer política des dels espais okupats, però teixint aliances més enllà d'aquests. El 1997 el barri comptava amb 2 centres socials okupats (La Hamsa i Can Vies), el Casal Independentista de Sants, diverses vivendes okupades i moltes joves que senten la necessitat d'organitzar-se per treure la política al carrer, explorant noves relacions i pràctiques des de l'anticapitalisme.

Un any més tard, la força d'aquest espai i la repressió patida per l'Ajuntament i els mitjans de comunicació, fa que ens dotem d'una eina de contrainformació que encara perdura, la Burxa, i s'inicia una campanya conjunta sota el lema Alcober pensa't-ho bé, dirigida al regidor del Districte i en defensa dels espais alliberats del barri. La pressió popular fa que caigui l'amenaça que pesa sobre Can Vies i la Hamsa, empoderant-nos al veure el resultat de la feina col·lectiva.

L'any 1999 la repressió assetja el barri amb les detencions d'antifeixistes després de la manifestació contra la celebració de l'acte feixista pel 12 d'octubre. Però com ja sabem, la repressió tant sols s'atura amb la solidaritat, i és així com es comença a treballar conjuntament amb un espai històric com és el Centre Social de Sants. Durant els anys següents, el treball en projectes conjunts com la Plataforma per un 12 d'octubre en llibertat, fa que s'estableixi vincle també amb les persones de l'antic Ateneu Llibertari de Sants, trencant així el buit generacional.

Projectes propis com l'Arran, la Plataforma pel soterrament de les vies i contra el pla de l'estació o el gradual creixement de la Festa Major Alternativa, i altres campanyes com la vaga general, la Campanya contra l'Europa del Capital i la campanya contra la guerra d'Irak, fan que l'Assemblea de barri es reuneixi durant tots aquests anys de forma mensual i comenci a ser un espai referent per totes les activistes del barri.

El 2004 l'Assemblea de barri es bolca en la campanya per aturar el desallotjament de l'Hamsa. Finalment quedem orfes d'aquest espai després de 8 anys d'okupació i molts mesos de resistència, però l'Assemblea de Barri agafa embranzida i crea el primer material propi, un tríptic per explicar al barri que és aquest espai, qui l'integra i quina funció fa. Tot i així, no serà fins l'any següent, amb l'entrada de noves persones i nous reptes al acollir a la capella de Can Vies una de les tancades de migrants per la regularització sense condicions i engegar la campanya antiespeculativa Salvem Sants dia a dia, que ens recuperarem del cop dur que va suposar el desallotjament de l'Hamsa.

Durant els anys següents, creix el nombre d'espai alternatiu al barri amb la inauguració de l'Espai Obert, l'Ateneu Llibertari, la Sala Bahía, el nou local de Castellers i les diferents cooperatives de treball que es comencen a establir en el marc de l'economia solidària. De la mateixa manera, l'espai de la Festa Major Alternativa experimenta un gran creixement, esdevenint l'espai amb més aflluència de la Festa Major de Sants, i sent un punt de referència en l'àmbit musical. Lluny de recolzar-ho, el Districte cada vegada posa més traves a la realització d'aquest esdeveniment, pel que comencem la campanya per obtenir l'Espanya Industrial com emplaça-

ment estable per la FMAS, sota el lema Volem les Festes al Parc. És en el mateix any quan arriba l'amenaça de desallotjament contra Can Vies i comença la campanya per aturar la demanda.

Després d'una llarga carrera de fons en la que treballem colze a colze, el 2008 esdevé un any de victòries merescudes: a principis d'any guanyem la Demanda de desallotjament contra CSA Can Vies i a l'estiu, la campanya Volem les Festes al Parc experimenta el seu moment més àlgid al plantar cara al Districte fent unes festes sense permisos que acaben amb un concert sobre un camió, tallant durant més de dues hores carretera de Sants. A partir de 2010 la FMAS s'estableix al Parc de l'Espanya Industrial, espai en el que segueix a dia d'avui.

Amb el 15M i la reapropiació de Can Batlló pel barri, la composició de l'Assemblea va tornar a canviar amb la incorporació de noves persones, col·lectius i objectius a treballar.

Des de llavors, l'Assemblea de Barri de Sants s'ha reactivat en moments puntuals en el que es necessitava un espai de confluència: onades repressives, preparació de la vaga general, campanya per aturar la demanda de Can Vies, preparar la Festa Major... Hem pogut constatar que es tracta d'un espai dinàmic que es va adaptant a les necessitats de cada moment. Actualment, la necessitat de mantenir aquest espai actiu de forma permanent fa que a principis d'any es repensés el format i es crees una comissió permanent que treballa cada setmana per tirar endavant els projectes que es decideixen a l'assemblea general, i que serveix com a punt de connexió entre els col·lectius.

Objectiu de les jornades Quin barri volem?

Sants és un barri d'un ric teixit associatiu, polític i cultural. L'Assemblea de Barri de Sants és el reflex de l'ampli espectre de col·lectius, que aposta per construir alternatives reals alhora que combat les injustícies del sistema que patim.

En la dinàmica actual del barri hem detectat que hi ha una mancança en la construcció col·lectiva del barri que volem. Volem reforçar l'Assemblea de Barri de Sants perquè aquesta vagi més enllà de ser un espai de trobada i coordinació. Per dotar al barri d'un espai de contrapoder fort. Amb la fortalesa de saber que hi ha un munt de col·lectius darrere generant lluites i noves realitats transformadores. Construïm un barri comú de veritat, treballant des del carrer, coordinant-nos sense jerarquies, i aprofitant la multitud d'espais i fronts per amplificar les lluites.

Aquestes jornades tenen un doble objectiu, per una banda, volem visibilitzar les lluites que s'estan duent a terme al barri des dels diferents col·lectius en temàtiques concretes per fer-nos-les pròpies amb la idea que transcendixin dels propis col·lectius per passar a ser comunes.

D'altra banda, volem analitzar quines necessitats de lluita hi ha i en quins àmbits hem de centrar els esforços. Per fer-ho volem escoltar quins són els problemes de la gent del barri. Les jornades estan pensades com un espai de trobada i debat, obertes a plantejar i replantejar tot el que creguem oportú. Però no estem soles en la ciutat de barris que volem construir i per això hem compartit experiències d'altres barris per aprendre de les lluites germanes.

EDUCACIÓ

L'abril groc obre nous fronts de lluita per l'assemblea groga

Enguany, la ja tradicional jornada lúdica i reivindicativa per l'educació pública a l'Espanya Industrial ha anat acompanyada de 3 activitats més, per tal d'anar definint col·lectivament quina escola pública volem.

La jornada festiva del 16 d'abril va aplegar unes 400 persones i va comptar amb la participació d'una desena de centres públics. Aquests van organitzar tallers i activitats, entre les que destaca una exposició de bones pràctiques de les diferents escoles i un concert de rumba. Des de l'assemblea groga es valora molt positivament el treball en xarxa i col·laboratiu per organitzar la jornada, que trenca amb la competitivitat entre centres que cada cop més fomenta el Departament d'Ensenyament. A més, es visibilitza la força i la implicació amb el barri dels centres que hi participen.

Dijous 21 d'abril es va organitzar una taula rodona amb experiències de transformació d'escoles públiques de Sants. Hi va participar l'escola Cavall Bernat, que ha començat un procés de canvi de la línia pedagògica, incorporant metodologies de l'escola activa respectuoses amb el ritme de cada infant. I també de Cal Maiol, en què l'autoorganització de pares i mares va servir per trencar amb la segregació escolar, en una escola en què gairebé tot l'alumnat era d'origen estranger. També es va posar sobre la taula la manca de places públiques d'institut a Sants, així com el desig de moltes famílies de comptar amb un centre de secundària que treballi per projectes. Es va posar la llavor per crear una plataforma per reivindicar un institut d'aquestes característiques.

Divendres 22, Can Batlló es va omplir per veure l'obra "Camins de nit: infants perduts dels exilis" feta per alumnes de l'institut Lluís Vives i que tracta dels infants exiliats durant la guerra civil. L'activitat, a més de tractar un tema molt pertinent aquests dies, volia mostrar una bona pràctica educativa i de recuperació de la memòria històrica.

Dijous 28 es va tancar l'abril groc amb una activitat per recuperar els referents de lluita per l'escola pública. A partir del documental "La força d'un somni: de l'escuela nacional a l'escola pública catalana", es va poder veure el procés d'organització veïnal i del professorat per aconseguir una escola pública de qualitat, a finals del franquisme, analitzant quins aspectes encara són vigents i quins cal recuperar.

HORTS

El dia 30 d'abril a les 11h del matí es concentren a la plaça Màlaga una trentena de persones en el marc de l'última jornada convocada per l'Assemblea de Barri. Al cap d'uns instants, la concentració es converteix en una cercavila encapçalada per una pancarta amb el lema de «l'Horta Alliberada, a l'arrel del problema». La cercavila baixa pel carrer Fernández Duró i arriba a Can Vies on hi esperen una desena de carros carregats amb eines i fustes. La marxa continua el seu trajecte, passant pel costat del Mercat de Sants fins aturar-se a la cantonada dels carrers Càceres i Tinent Flomesta. Als pocs segons s'obre la tanca i queda alliberat un solar que portava una dècada en desús i al servei de l'especulació. La iniciativa té una magnífica rebuda entre les veïnes fartes de veure aquell espai abandonat i ple de rates. De seguida s'interessen pel projecte i de com participar-hi. La jornada transcorre amb tranquil·litat i finalitza amb una xerrada i un concert.

L'Horta Alliberada és una iniciativa que neix de la voluntat d'unes veïnes de Sants de construir al barri un projecte comunitari d'hort urbà que aculli a totes les veïnes que vulguin aprendre o compartir coneixements al voltant del cultiu ecològic d'hortalisses. Pretenen convertir el solar en «un lloc acollidor on conèixer-nos entre veïnes i compartir moments de manera distesa, tenir contacte amb la natura i aprendre a produir-nos els aliments, trencar la barrera generacional que ens segrega per edats, perquè entenem que aquestes coses són imprescindibles per a la transformació social».

Les condicions del solar fan que el projecte pugui acollir altres tipus d'activitats a l'aire lliure i en aquest sentit tenen la intenció d'ubicar-hi, a part de la zona d'horta i de plantes aromàtiques, un espai de trobada, un espai infantil i un espai per a les arts escèniques i els malabars.

Aquestes propostes i més es debatran a les assemblees que seran els dimarts a les 20h, on també es tractaran els temes que fan referència al dia a dia de l'espai i es valoraran les propostes que vagin sorgint i les possibilitats de cada moment.

FESTES

Quina festa majora t'agradaria?

Durant el darrer trimestre de 2015, l'Assemblea de Barri de Sants va estar treballant per continuar millorant la Festa Major Alternativa, que enguany celebrarà la seva vint-i-dosena edició. Arrel de diversos debats i anàlisis de necessitats, es van consensuar una sèrie de propostes de millora, entre elles la voluntat d'obrir encara més al barri la preparació i participació en aquest esdeveniment. Les jornades Quin barri volem?, han estat el marc idoni per iniciar les assemblees obertes de preparació de la FMAS 2016. Els divendres 8 i 22 d'abril s'han dut a terme les primeres reunions a la Plaça Màlaga i a la Plaça Osca respectivament. Partint de la proposta treballada des de l'Assemblea de Barri però obertes a qualsevol modificació i proposta de millora, la festa d'enguany ja s'ha començat a gestar amb noves cares i molta il·lusió, tot i que es necessiten més caps i mans per seguir treballant.

Continguts treballats:

Es van fer diverses propostes de millora respecte altres anys. Tot i que moltes d'elles ja es duen a terme, es vol incidir més en elles: polititzar l'oci; fer barri; diversificar el públic; gaudir de les festes; aconseguir finançament pels projectes de l'Assemblea de Barri durant el curs; visibilització; espai d'aprenentatge; sostenibilitat.

Cada dia es vol treballar un eix temàtic, i de moment s'acorden els següents: diversitat cultural; cultura popular; jovent; esports; espai infantil.

Es fa valoració positiva de l'esforç que es va fer amb la decoració l'any passat i es vol tornar a incidir en aquest aspecte.

La comissió de barres tindrà en compte criteris de sostenibilitat i prioritzar proveïdors de l'economia solidària.

Estratègies de futur:

La preparació i participació a la FMAS és una experiència molt enriquidora, un espai d'aprenentatge, horitzontal i de socialització. Fem una crida a que segueixi apropant-se gent amb noves propostes, ganes d'aprendre, d'ensenyar i de col·laborar amb el que s'ha començat a dissenyar. Com més serem més en podem gaudir.

La propera assemblea és el divendres 6 de maig a les 19h a Can Vies. Falten persones a totes les comissions, apunta't a la que més t'interessi!

TREBALL

Lluitar contra la precarietat laboral al barri

La feina és quelcom fonamental per a la supervivència dins de la nostra societat capitalista. Uns més i altres menys potser, però el treball assalariat és el sustent econòmic del qual depenem per poder resoldre les nostres necessitats bàsiques, habitatge, menjar, oci, cures, etc. L'obtenció d'aquests ingressos respon a un intercanvi entre la força de treball d'una majoria, per una part de la plusvalua que aquesta força de treball genera. Amb això no estem descobrint la sopa d'all, sinó que és el principi bàsic sobre el qual es sustenta el capitalisme. Uns guanyen diners a costa de la feina de qui no disposa dels mitjans de producció. Aquesta explotació explícita va generar el sorgiment del moviment obrer que al llarg de la història ha estat capaç de, a través de la lluita, aconseguir dignificar les condicions dels treballadors.

Aquest esquema de les coses, tot hi ser l'abc de l'economia, pot semblar desferrat. El model productiu ha globalitzat l'economia transformant la feina i el nostre entorn. Si fa un segle o potser cinquanta anys, la majoria dels nostres avis, i també avies, havien de treballar en fàbriques, ara mateix la majoria de nosaltres ho fem al tercer sector, comerç, serveis, etc. A més el model d'explotació també ha variat, ens volen fer empassar que hem d'assumir la "flexibilitat", eufemisme que utilitzen per anomenar la precarietat.

Així el passat 10 d'abril en les jornades sobre quin barri volem es va planejar una taula rodona per reflexionar com articular la lluita contra la precarietat. La participació de diferents sindicats va aportar el treball que aquest feien al barri i les eines de les que es poden disposar. La participació de l'assemblea precària de Gràcia va permetre mostrar la feina que es pot fer des del suport mutu prenent com a referent el barri i el seu teixit associatiu.

El treball que es realitza al nostre barri és majoritàriament en petites i mitjanes empreses on la feina d'un sindicat normal és difícil. Els conflictes en aquests llocs són molt reals, i molts cops amb complexitats afegides per la proximitat del cap. Que es podria esperar en canvi d'un sindicat de barri? Al debat vam poder discutir de les capacitats i avantatges que es podrien generar des d'un espai així, diagnòstic de les problemàtiques laborals del barri, utilització de les xarxes d'afinitat del barri com a mecanisme d'ajuda mutua, capacitat d'altaveu de conflictes laborals a altres sectors, i acció directa en els conflictes.

Les sensacions i les dinàmiques del barri ens fan creure que aquesta hauria de ser la manera d'articular una lluita que actualment manca al nostre barri. La lluita contra la precarietat no ha de ser només per resoldre conflictes puntuals sinó que ha d'incloure la voluntat de superar el sistema salarial, ja que és la font de l'explotació. I el seu àmbit d'actuació també hauria d'abastar l'atur, fenomen que es genera per justificar la submissió dels precaris.

JOVENT

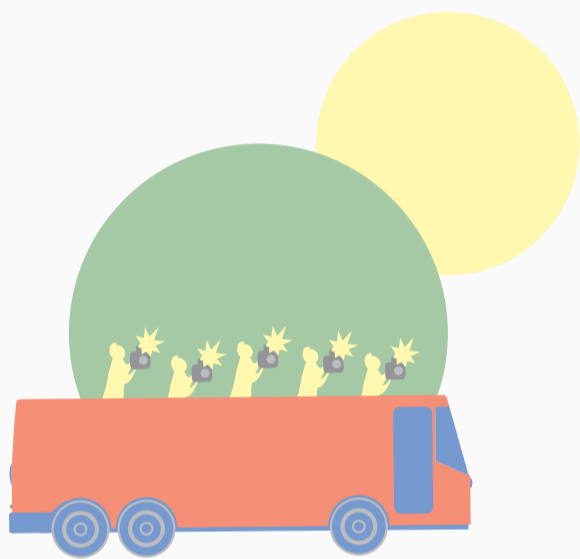
El Casal de Joves de Sants també va tenir veu a les jornades de l'ABS. El diumenge 17 d'abril vam organitzar una taula rodona amb l'objectiu de debatre i recollir idees per a consolidar cada cop més el nostre projecte. Aquesta trobada s'emmarca en la frenètica activitat en què el jovent es troba immers per tal de tirar endavant una de les lluites històriques del barri: un casal per als joves i, sobretot, dels joves.

La iniciativa, que ja està en boca de tothom, aplega més de setanta persones cada cop que organitza les seves assemblees quinzenals. Ja fa dos mesos que treballa per aconseguir un espai digne i per tal de convertir-se en l'espai juvenil transversal que el barri reclama. Ens hem reunit també amb l'alcaldia per a presentar les propostes d'equipaments municipals infrautilitzats que creiem que s'adapten millor a les nostres necessitats així com els resultats de primers sondejos per a captar les demandes juvenils de la zona.

A falta d'equipaments, el Casal celebra les seves assemblees al Centre Social de Sants i a Can Vies. Aquest últim espai, bolcat en la iniciativa des del començament, també ha sigut escenari d'una tarda de rap que vam organitzar per tal de difondre el projecte i de les jornades de debat ideològic, una dinàmica on vam tenir ocasió de començar a traçar els eixos que ens defineixen com a col·lectiu.

El Casal de Joves de Sants serà el que el jovent vulgui que sigui, per això insistim en la importància de dibuixar entre totes aquest projecte, volem que els i les joves que encara no ho fan hi diguin la seva participant a l'assemblea i aportant les seves idees mitjançant les xarxes socials o les bústies itinerants que corren per places, biblioteques i instituts. Així mateix, el Casal no gira l'esquena a la rica xarxa associativa i veïnal del nostre entorn i teixeix complicitats amb col·lectius i veïnes als carrers, centres socials i consells de barri.

Tracem línies de futur clares, necessitem i reivindicuem un espai per a fer la nostra feina com a Casal i per poder treballar per a satisfer les necessitats d'un jovent que viu en un lloc que, fins ara, no l'ha reconegut com a agent social clau amb demandes, propostes i, sobretot, ganes de fer barri. Sobren ganes, manquen espais!

TURISME

Crònica de l'acte

En aquesta trobada volíem posar sobre la taula el model de ciutat basat en un parc temàtic que, des de fa uns quants anys, s'està imposant a Barcelona. Hem observat que el turisme i les seves conseqüències estan arribant també al barri de Sants i volem plantejar-nos com fer front a aquest creixement. Com que no estem soles davant d'aquesta situació i per a nosaltres aquest tema és nou, vam creure interessant partir d'experiències de plataformes i mobilitzacions d'altres barris de la ciutat: vam comptar amb la participació d'una persona de la Plataforma Pisos Turístics No!, de dues integrants de L'Oca de Gràcia que van parlar de la situació del barri de Gràcia i de Mallorca, i d'un membre de l'Assemblea de Vallcarca.

Continguts treballats

Es va parlar de les conseqüències que tenen els Pisos Turístics per la gent dels barris: afecten al benestar de les veïnes, a la seva salut i a la seva vida diària. A Sants tenim entre un 3 i un 6% de pisos adreçats al turisme, pot semblar poc però és una zona en creixement. El turisme gentrifica els barris, fa pujar el nivell adquisitiu i obliga a les que no s'ho poden permetre a abandonar les seves cases. El turisme implica la destrucció del comerç de proximitat, la pujada dels preus dels lloguers, l'expulsió de les veïnes per construir més i més apartaments turístics i hotels. Contràriament al que es diu sovint, el turisme no crea llocs de treball, sinó que destrou els existents per crear treballs precaris. El turisme genera canvis en la distribució de l'espai públic, a més a més de saturar els carrers i fer un ús privatiu de l'espai.

Des dels espais generats per les veïnes, les assemblees de barri, és possible fer front a l'especulació i la gentrificació si ens articulem com un subjecte polític fort.

Estratègies de futur

Un dels objectius de la xerrada era iniciar un espai des d'on plantejar-nos com enfrontar-nos al turisme, podríem dir que aquest es va complir. Entre les assistents es va veure la necessitat de visibilitzar el conflicte, de crear un discurs propi i buscar complicitats per engegar un grup de treball que tracti la problemàtica del turisme al nostre barri. En un futur més immediat, s'informa que properament s'inaugurarà un Parc Temàtic a Montjuïc, i es planteja la possibilitat de fer alguna cosa al respecte.

HABITATGE

Habitatge, jornades ABS:

La Tere, una dona gran i molt presumida, s'apropa a un grup de joves que formen un cercle de cadires a la plaça Màlaga. Escull un jove i li ofereix una bossa de pa de motlle "m'ho ha donat el 'Paco', el carnisser, agafeu-ne". Els joves la miren estranyats i ella afegeix "Avui no em fa falta, que vaig a menjar al carreró de Sant Crist que donen menjar gratis i molt bo". La Tere desapareix contenta d'haver resolt el problema de què menjar avui; els joves, en canvi, es queden amb el pa de motlle a la mà i amb el problema pel qual han quedat per parlar un dissabte al matí a la plaça: l'accés a l'habitatge.

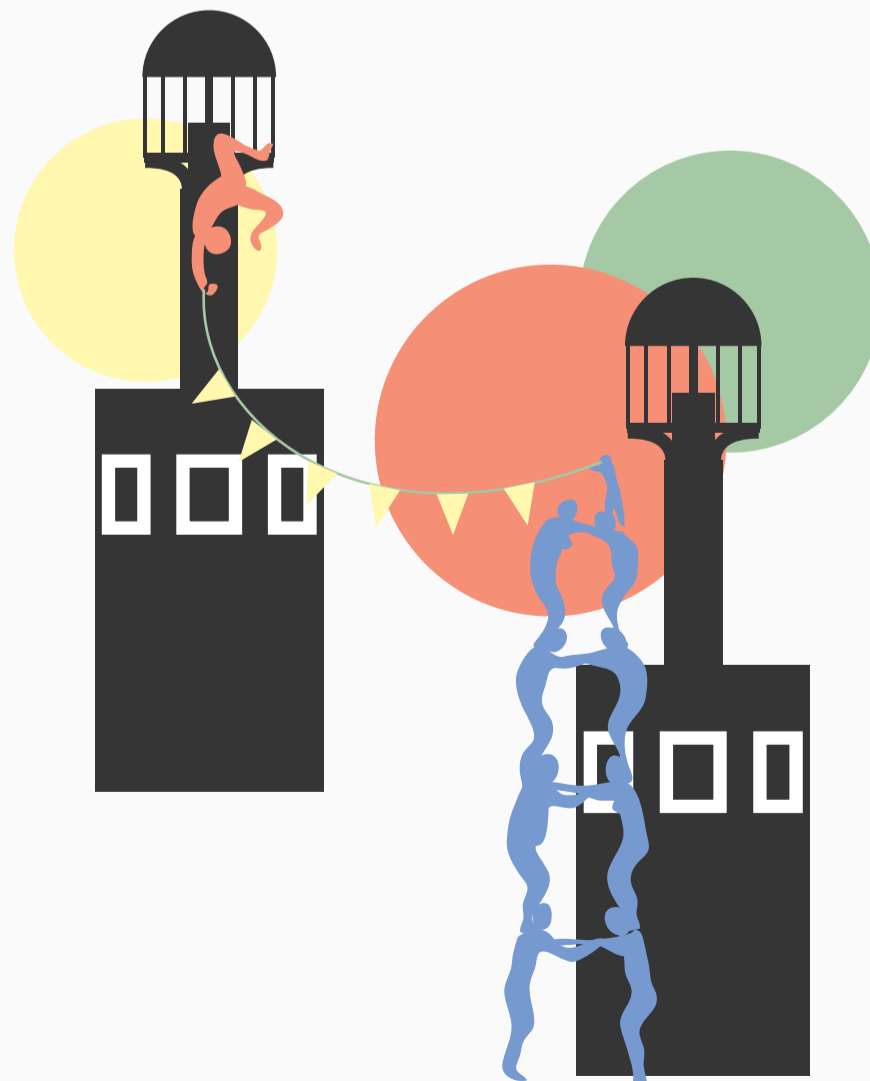
Unes vint persones, entre elles membres de la PAH de Barcelona, habitants del Bloc de La Bordeta 'recuperat' —que no 'okupat' per la PAH al carrer Hostafrancs—, activistes del Grup d'Habitatge de Sants i futurs inquilins de la Cooperativa de La Borda a Can Batlló es reuneixen per parlar del perenne problema de pagar per tenir un sostre. En el cas del barri de Sants, és fàcil trobar pisos i habitacions de lloguer, més difícil, però, és trobar-ne per menys de 300€ al mes. Tampoc és difícil, com va denunciar el Grup d'Habitatge, trobar lloguers de pisos per turistes a 120€ el dia. Tot això fa augmentar els preus dels pisos al barri ja que aquests van destinats als turistes; i la gent, què fa? Marxa a altres barris, a la perifèria de la perifèria; però no només la gent, sinó també les carnisseries com la del Paco que, sense elles la Tere no menjaria un dissabte al matí. Però la llei d'aquesta ciutat és clara: els calers importen més que les persones.

La llei 24/2015 i la 'corrala' de Can Batlló

La PAH de Barcelona va contextualitzar la llei 24/2015 per la que lluita actualment, que pretén posar fre als desnonaments, als talls de llum o aigua, però que no aconsegueix frenar el suport dels membres de la PAH per parar desnonaments. Tot i que la llei està aprovada per la Generalitat no s'està aplicant amb la contundència necessària i, per si encara no fos suficient, el govern espanyol ha decidit que la llei no és legal —com si fos legal malviure— i l'ha denunciat al Tribunal Constitucional. Igualment denunciades les famílies que donen vida al Bloc de La Bordeta, buit durant vuit anys, i que lluiten per un lloguer social i que aquest passi a ser habitatge públic. Proposta que contrasta amb l'escàs parc públic d'habitatge del barri de Sants, al barri d'Hostafrancs, per exemple, només existeixen sis habitatges de lloguer administrats pel Patronat Municipal d'Habitatge.

Després, el Ferran de la Cooperativa La Borda va explicar el projecte de l'edifici que es construirà a Can Batlló. La propietat dels pisos serà de la Cooperativa i es plantegen recuperar els espais comuns similars a les 'corralas' andaluses, on les cuines, els menjadors o les rentadores seran compartides per tothom. L'edifici estarà construït de forma sostenible i ecològicament i, sobretot, modulable per poder-se adaptar a les necessitats dels habitants, fins i tot intercanviant-se els habitatges en cas d'augmentar o disminuir la família. A un preu de 400-600€ al mes, amb tot el subministrament inclòs, la Borda s'erigeix com una alternativa real a un habitatge assequible i sostenible amb el medi ambient.

Finalment, la xerrada es va finalitzar amb un àpat per a finançar el projecte d'un hort urbà. El pa de motlle de la Tere era utilitzat per sucra l'oll i oli, i els debats continuaven a taula amb la inexorable reflexió que les coses no van bé i alguna cosa hem de fer per canviar-ho.

RACÓ HISTÒRIC

Espais a la memòria

Agus Giralt

A cada cantonada de cada carrer hi ha un espai de memòria, el nomenclàtor. Però sovint són espais que es troben substituïts i al servei del poder polític o econòmic del moment, un fet que ens explica els canvis que al llarg de la història s'han anat produint en els noms dels carrers. Per aquestes plaques de marbre han desfilat reis, reines, polítics, dictadors i militars.

Noms de gent que es creia poder perpetuar així el seu record però que en molts casos van ser condemnats a la Damnatio Memoria, el càstig que els romans reservaven als emperadors que havien resultat nefastos. Els noms dels qui rebien aquests càstigs i les seves gestes eren esborrades, com si aquests personatges no haguessin trepitjat la terra.

Com es decideixen els noms dels carrers? Avui en dia qualsevol veí, entitat pública o privada de la ciutat pot realitzar propostes de noms. Aquests passen a la ponència de nomenclàtor, un comitè presidit pel regidor de cultura on participen representants de Via

Pública, de Cartografia, d'Urbanisme, de Població, de Relacions Institucionals i Esports, de Patrimoni i del Programa Municipal per a les Dones. La ponència estudia les propostes i la possible ubicació del carrer consultant als districtes. Després de tot aquest procés farragós, que sovint es pot eternitzar, finalment l'alcalde té la darrera paraula.

Resumint, que si la ciutadania vol donar nom a un carrer es vehicula cap a un laberint burocràtic que acaba al despatx de l'alcalde, qui ho pot acceptar o, com en el joc de l'oca, retornar tot el llarg procés a la casella de sortida, de manera que només aconseguen reeixir aquelles propostes que tenen un ampli suport social i gent al darrena amb una voluntat ferma.

Potser a algú li semblen poc més que noms escrits a plaques de marbre, però si ens fixem en quins són els personatges que encara donen nom als carrers de Sants veurem com el fet té la seva importància, ja que de forma majoritària segueixen sent industrials i propietaris de terres. És un merit suficient un fet tan aleatori com haver nascut en una família propietària de terres i no en una família que només

és propietària de les seves mans per tenir l'honor de donar nom a un carrer?

Molts carrers de Sants segueixen portant noms de personatges d'infausta memòria, com Joan Güell, el propietari del Vapor Vell, qui Nomenclator recorda com a fabricant i economista oblidant la seva relació amb l'esclavitud a Cuba; o Enric Bargés, qui com a Capità General de Catalunya va reprimir el moviment obrer. Mentrestant personatges populars i importants en la nostra història com l'activista Josep Pons; mossèn Vidal; el sindicalista Francesc Comas; la cooperativista Micaela Chalmeta o els Germans Fortuny, els músics de l'Electrica Dharma, segueixen sense tenir el seu lloc a la llista.

Un projecte com el de Can Batlló està obrint nous espais públics a la Bordeta. Carrers i places que en breu hauran de tenir noms. Per aquest motiu ara és un gran moment per obrir aquest debat i per això s'ha creat una Comissió pel Nomenclator Popular que començarà a treballar el tema per tal de recuperar aquests espais de memòria per als veïns i veïnes dels nostres barris.

FOGONS DE TEMPORADA

La rebel·lió de les cireres

Núria May Masnou

En George Orwell disposava de la singular particularitat d'escriure i trencar consciències, de fer pensar i determinar les creences dels que, encara avui, el llegim. He rellegit, per tercera vegada crec, Rebel·lió a la granja, una paradoxa que trenca els límits entre els animals de granja i els animals de ciutat (altrament dits humans) i els posa a tots a l'olla del mateix comportament. Aquesta en podria ser una interpretació, potser és més encertada aquella que explica el comportament humà exemplificant-lo a través de caricatures d'animals de granja, la imposició que implica el domini. Em posa tant trista llegir-lo que sempre acabo perdent l'esperança en tots nosaltres (...). Però ja que ens trobem en un article d'alimentació i gastronomia intentaré quadrar les idees i justificar aquesta breu, i potser massa personal, introducció. En l'anterior article parlàvem de la importància de ser un consumidor conscient, de ser capaços de preguntar sobre l'origen del que comprem i ens mengem, de revertir sobre el sistema perquè el tracte als pagesos, als productors, sigui el més just possible, i fer-ho pagant el preu que considerem just: ni el més barat ni el més competitiu. Doncs bé, amb aquesta idea al cap i amb el llibre com a context, avui us volia parlar de cireres. Se m'ha despertat un somriure al pensar que les cireres s'escapen d'aquest domini: els cirerers, arbres delicats que ens han fet creure que estem orgullosos de menjar cireres fóra de temporada.

cle natural que els fa florir i donar fruit a casa nostra en una època molt determinada de l'any, des de mig maig i fins a finals de juny (depenent de la climatologia), és veritat que hi ha varietats de cireres més primerenques o més tardanes, que hi ha hivernacles on creixen cirerers a destemps, etc. Però les cireres, fora de temporada, són caríssimes i molt difícils de trobar, i més important, el seu punt de dolçor i harmonia gustativa, inexistents. Amb un somriure les cireres es burlen del nostre domini, i jo me'n alegro. No sé si seria un oxímoron dir que anar a contracorrent és crear tendència, però així acaba essent en molts casos. Tornar a gaudir de la temporada de

"No sé si seria un oxímoron dir que anar a contracorrent és crear tendència, però acaba sent així en molts casos"

les verdures i fruites, esperar durant els mesos de calor perquè tornin les carxofes i gaudir de la seva amargor, o dir adéu al fred i donar la benvinguda a un grapat de cireres. Sí, potser sembla que exagero però comprar aquelles verdures i fruites a les gran superfícies: netes, brillants, barates, sense gust, sense somriures, és donar-li la raó a en George Orwell, és reconèixer que el nostre sistema ha fracassat i que tots, com a animals de granja que també som, ens hem deixat dominar pels porcs que ens han fet creure que estem orgullosos de menjar cireres fóra de temporada.

POEMA

De paràsits i sangoneres

Si no fos la propietat causa de desigualtat, pots comptar el que uns papers ens explicarien d'aquests afers.

Després vindrà la legalitat a deixar-ho tot ben lligat, perquè l'engany ja està fet; jurisprudència i secret!

Els cossos de seguretat exerciran la brutalitat, deixaran anar tot el bestiar alimentat pel sistema parlamentari.

El quart poder, mig endormiscat, el banc se l'haurà apropiat. Delator, bocamoll, portaveu del poder, per un mòdic preu.

Oriol Barras

lacol
COOPERATIVA D'ARQUITECTES

WWW.LACOL.ORG
C/CICERO 5, SANTS · 931720677
info@lacol.org

ESTAMPACIÓ SERIGRÀFICA
seriCIC
tèxtil i paper

Tintes Ecològiques
Serigrafia art-e-sana
Tirades PETITES (i grams)

serigrafiacic@opmbx.org
616 49 27 02
http://sericic.tumblr.com/

★ **acceptem moneda social**

LUTE
BAR & BOWLS

C/SANT MEDIR 9
08028 - SANTS
BARCELONA
WWW.FACEBOOK.COM/LUTEBAR

material sensible
fotografia

Tallers, cursos, rutes fotogràfiques.
Retrats, reportatges.
Fotografia d'estudi, arquitectura.
Articles artesans, àlbums, emmarcació.
Llibres, material fotogràfic, càmeres, i més...

materialsensiblefotografia@gmail.com
93 667 19 22 c/Riego, 43. 08014 Bcn.

MÚSICA

El barri bull musicalment parlant

Aquest mes de maig s'han publicat tres discos de tres projectes musicals arrelats a Sants. Tots ells, amb llargues trajectòries a les seves esques i amb estils i plantejaments diferents. Una altra dada comuna, tots ells presenten el seu segon treball. Parlem dels Espectres (abans Nous Espectres), l'Abominable Gallina Nauseabunda (el projecte personal d'en Pep Rius) i Lo Petit Comitè.

ESPECTRES

Romantic Bruixot

(Microscopi 2016)

David Vázquez

Els Espectres ens presenten el seu segon treball en format compacte, tretze cançons plenes de romanticisme i treballades des de l'ànima. Després de l'anterior "Abans no s'acabi el món" (La Produktiva Records 2013), la banda liderada pel santenc Marc Sanz s'hi llença de ple en una mena de viatge interior on trobem de tot, bo i dolent, com la vida mateixa. Amor i desamor, vida i mort, romàntic bruixot.

De la mà d'Agustí Busom (Abús) com a productor de luxe i enregistra als estudis d'Albert Palomar (Plouen) i amb la col·laboració de Guillem Caballero als teclats (Els Surfing Sirles, Joan Colomo), la darrera aventura d'Espectres, Romàntic bruixot, dona com a resultat tot un seguit de cançons brillants i vibrants com "Perdó" o "Absolució", per citar dos exemples.

Rock'n'Roll, balades intenses, passió i molta poesia defineixen els Espectres en aquest treball. Cançons d'aire llibertari i despen-

tinat dels setanta que de seguida et fa venir al cap Led Zeppelin o Steppenwolf. Romàntic Bruixot n'és un digne hereu nostrat.

LO PETIT COMITÈ

Piromans a l'Iglú. Kasba Music

Pau Canela Barrull

La maduresa és un grau. Quan sumes l'experiència acumulada al llarg d'una vida intensa i a la vegada ja t'importa més aviat poc el que pensin de tu, t'expulses la pressió i allò que fas per passar-t'ho bé ho fas realment d'una manera desacomplexada i tranquil·la. Maduresa musical és el disc Piromans a l'Iglú, amb un canvi a la formació (la bateria la toca l'Edu), els de Lo Petit Comitè han realitzat un treball força bo. Deixen enrere el passat i és nota un major encaix amb la formació, el violí i la veu de la Núria Guasch es veuen compactes amb la formació (la veu encara em recorda a Belladona). Les cançons no semblen descartades de Ràbia Positiva sinó que semblen compostes per la

banda sencera. Les col·laboracions són variades i ajunten referents (David Fernández), passat (Ràbia Positiva), futur (cors de la canalla), amistosats (Espectres, Eloi, Cranc...) i cultura popular (glosa menorquina en la darrera cançó, que desentona amb el disc però que és molt

bona). Les lletres tenen un marcat contingut social, que no tenia el primer disc, la qual cosa s'agraeix en un estil com el pop-rock on no s'acostuma a tractar aquestes temàtiques. Un disc madur, sense masses pretensions i amb un resultat prou interessant.

L'ABDOMINABLE GALLINA NAUSABUNDA

Gargalls. (No Me'n Records 2016)

Marc Sanz

Gargalls' és el nou disc de l'Abominable Gallina Nauseabunda i és low-fi del fi. Darrera la Gallina s'amaga el santenc Pep Rius, entranysable guitarrista i músic protagonista de la pionera i espontànea escena al barri, on milita a bandes com Sants Estació, Mojo Animal Sextet o DJVU. Els darrers 10 anys s'ha integrat com un membre més a la nostrada Companyia Elèctrica Dharma i en parel·lel toca a uns altres coneguts de l'escena

catalana, Raydibaum. Ara, sota la producció embrutida i subtil de'n Valen Nieto (també Raydibaum) ens presenta 10 noves cançons precioses, urgents, acarnissades i escopides a cau d'orella. Cançons rodones d'un artesa i un artista enorme com és en Pep en aquest segon treball com a AGN. Punts àlgids en són 'Despertar', 'Gargalls', que dona títol al disc o la inspirada 'Júlia' digne del Lennon més tendre i nostàlgic. No tinc dubte que si aquest disc fos de'n Beck hauria passat a ser a les llistes dels millors discos de l'any a escala mundial.

HUMOR

- carrer Vallespir, 23 - Sants -

Sala d'actes
Cooperativa de consum ecològic
Locals per col·lectius assemblearis i autogestionats
Sala d'assemblees
Ascensor adaptat
Aparcament

FES-TE SÒCIA

Violant d'Hongria 71,
Sants
—
espaiobert.org
—
Horari:
De dilluns a divendres
de 18 a 22h

Tens un negoci o ets una associació de Sants?

**Anuncia't a La Burxa
i col·labora a la comunicació popular
i autogestionada!**

Per a més informació i tarifes escriu-nos a laburxa@gmail.com

Assemblea del CSA Can Vies

@SomCanVies

A les portes del 19è aniversari de l'okupació i del segon des que s'inicià la reconstrucció, tornem a trobar el CSA Can Vies ple d'activitats, de col·lectius reunint-se i en plena forma per afrontar nous reptes. A l'assemblea s'estan ultimant els detalls dels actes d'aniversari, que tindran lloc durant el mes de maig, sense deixar de banda la feina quotidiana de l'espai i la gradual implicació en campanyes més àmplies, sobretot a nivell de barri, però també amb incidència metropolitana.

Elena Zamora Adrian

Han passat ja dos anys de la reokupació de Can Vies en el marc de l'#EfecteCanVies; com ha afectat al col·lectiu haver d'assumir un repte com aquest —reconstrucció de gran part de l'edifici després que l'Ajuntament n'enderroqués la Capella i diversos terrenys, incorporació de noves persones al col·lectiu...?

Durant aquest temps hem passat per diferents processos. A l'inici, la singularitat dels esdeveniments i la força col·lectiva que es va sentir als carrers aquell dies, va fer d'efecte crida i es van incorporar a l'espai multitud de persones per participar en la reconstrucció. Aquest fet va ser una arma de doble fulla. D'una banda, va suposar una alenada d'aire fresc al veure a tantes persones involucrades en la rehabilitació de l'edifici. D'altra banda, va ser tot un repte organitzar la feina de centenars de persones que volien col·laborar, atendre les múltiples demandes d'entrevistar-nos per fer treballs de recerca, les trucades diàries de periodistes... Pel que fa al primer any i escaig de la reconstrucció, en tenim bons records, però ha estat realment molt dura la feina que hem hagut de fer, en moments semblava que no avançàvem amb la reconstrucció. Vam tenir molta pressió per part de la Guàrdia Urbana i moltes demandes externes per gestionar. Va ser un temps en què també vam haver d'invertir hores en refundar el col·lectiu, conèixer-nos i aprendre a treballar juntes. En aquest temps moltes persones han deixat de participar per diferents motius, tot i que el desgast de la reconstrucció ha estat el principal. Però actualment han canviat les coses. Des que vam finalitzar la

rehabilitació estructural del centre social hem pogut dedicar més hores a organitzar activitats, tenir debats polítics, han anat arribant nous col·lectius i així recuperar la vida quotidiana de Can Vies.

Quin diríeu que és el major obstacle amb què us heu trobat al llarg d'aquest temps?

Durant tot el temps que va durar la reconstrucció estructural de l'espai no vam poder fer activitats ni implicar-nos en altres projectes polítics més enllà de la reconstrucció, no ens hem pogut implicar en campanyes on ens hagués agradat participar. L'obstacle de la reconstrucció —que ja de per si en molts moments

Pel que fa al primer any i escaig de la reconstrucció, en tenim bons records però ha estat realment molt dura la feina que hem hagut de fer

desanimava— es va veure agreujat per la pressió del Districte i la Guàrdia Urbana per no tenir llicència per fer obres, constantment ens identificaven i impedien que avancéssim les obres. A la vegada, la pressió mediàtica i el fet de convertir-nos en «un símbol» creiem que ha pogut fer de barrera per moltes persones que s'haguessin volgut acostar. Finalment, la repressió que han patit moltes companyes ha estat un cop molt dur per totes.

I la major satisfacció que heu tingut?

Cada vegada que avançava una fa-

estel esteve

se de la reconstrucció —quan van estar tots els forats tapats, a l'arreglar les portes, acabar la llum d'una sala, fer el lavabo de la nova kafeta, etc.— implicava moltes hores de feina, però era una gran satisfacció. Quan hem pogut inaugurar de nou la Capella, ha estat una satisfacció enorme. Poder tornar a fer activitats després de tant de temps de tenir l'espai tancat de portes enfora, ha suposat una embranzida per totes. Moltes companyes estan sent absoltes pels judicis de l'#EfecteCanVies. Estan tornant els col·lectius que havien marxat a reunir-se i fer les seves activitats en altres espais, i estan entrant nous col·lectius. Està sent un bon any.

Com creieu que pot afectar la decisió de la comissió d'urbanisme d'enderrocar Can Vies?

Hem de tenir en compte que aquesta decisió no és vinculant i que actualment no pesa cap demanda judicial sobre Can Vies, per tant no té més rellevància que el fet de ser una declaració d'intencions per part de diversos partits polítics, que ens utilitzen com a eina de pressió política. Sabem que la voluntat de desallotjar Can Vies no respon a cap pla urbanístic, sinó al fet de voler aniquilar un espai de contrapoder que evidencia dia a dia que

Poder tornar a fer activitats després de tant de temps de tenir l'espai tancat de portes enfora, ha suposat una embranzida per totes

una altra realitat política gestada des de l'anticapitalisme és possible. Estem treballant amb el veïnat una alternativa urbanística de consens que permeti tant la permanència de Can Vies com dels altres habitatges afectats. Aquests són els espais polítics que tenen legitimitat i seguirem lluitant, com ja hem demostrat múltiples vegades, contra aquells que ens volen callades.

A nivell personal, que us aporta impulsar l'assemblea de Can Vies?

Fer comunitat, sabent que formes part d'un col·lectiu, sentint el suport mutu i la força que té el grup. Transformar la societat i qüestionar el capitalisme mantenint una eina oberta al barri. Viure a la pròpia pell el que vol dir fer vincle amb el veïnat durant tants anys —conèixer-nos, donar-nos suport, explicar-nos anècdotes, etc.

L'any vinent se celebrarà el vintè aniversari del Centre Social; com us agradaria que fos la realitat de Can Vies en aquesta data?

El visualitzem ple de vida política, d'activitats i de col·lectius, amb tots els espais acabats i desenvolupant la funció que hem projectat. Ens agradaria poder-nos implicar com a col·lectiu en projectes externs. Seguir tenint el barri al nostre costat com fins ara.

Voleu fer alguna aportació més?

Us esperem durant l'aniversari per brindar per aquests 19 anys d'okupació, lluita i autogestió.

Fer comunitat, sabent que formes part d'un col·lectiu, sentint el suport mutu i la força que té el grup

La Burxa

La Burxa és un periòdic editat per un equip de redacció no professional que ens reunim esporàdicament al CSA CanVies (carrer Jocs Florals, 42). Si et vols posar en contacte amb nosaltres pots fer-ho mitjançant el correu electrònic (laburxa@gmail.com), el web (www.laburxa.cat) o els nostres perfils a Twitter (@laburxa), Facebook i SomSants. No ens fem responsables dels articles d'opinió. Publicació mensual.

En aquesta Burxa han col·laborat: Enric Adell, Amadeus, Oriol Barras, Àngel Bravo, Pau Canela, Víctor Cebellán, Jaume Dis, Mercè Esteban, Jordi Esteban, Agus Giral, Núria May Masnou, Elba Mansilla, Olalla Miret, Víctor Obregón, Jes Orquadi, Gemma Parera, Jordi Peralta, Toni Piñeiro, Ivan Rivera, Sergi Rugrand, Marta Sánchez Nantera, Marc Sanz, David Vázquez, Andrea Zan, Elena Zamora Adrian

Acció Llibertària de Sants – assemblea els dimartsa les 20.30h – Maria Victòria, 10 | **Arran Sants** – www.arran.cat | **Assemblea Indignada de Sants** – acampadasants.wordpress.com | **Ateneu Llibertari de Sants** – Maria Victòria, 10 – www.ateneullibertari.info | **Barrisants** – www.barrisants.org | **Can Batlló** – Constitució, 19 cantonada Mossèn Amadeu Oller – canbatllo.wordpress.com | **Casal Independentista de Sants Jaume Compte** – Muntadas, 24 – cis-jaumecompte.cat | **Castellers de Sants** – Comptes de Bell-lloc, 84 – www.borints.cat | **Centre de Documentació La ciutat invisible** – Riego, 37 – www.arxiu.laciuatinvisible.coop | **Centre Social Autogestionat Can Vies** – assemblea els dimecres a les 20h – Jocs Florals, 42 – www.canvies.barrisants.org | **Centre Social de Sants** – Olzinelles, 31 – www.centresocialdesants.org | **Colla bastonera de Sants** – collabastonerassants.wordpress.com | **Cooperativa de consum Favas Comptades** – Muntadas, 24 | **Cooperativa de consum Germinal** – recollida els dimecres de 20 a 22h – Rossend Arús, 74 – coopgerminal.coop | **Cooperativa de consum Panxa-contenta** – recollida els dijous de 19 a 21h – Violant d'Hongria, 71, 1 – panxacontenta.wordpress.com | **Coordinadora Laboral i Suport Mutu 15M** – coordinadoralaboral15m.wordpress.com | **Creació Positiva** – www.creacionpositiva.net | **Diables de Sants** – www.diablesdesants.cat | **El Tatanet Associació per la Criança Compartida** – eltatanetsants.blogspot.com.es | **Endavant Sants** – assemblea els dilluns a les 20.30h – Muntadas, 24 – www.endavant.org | **Espai Obert** – Violant d'Hongria, 71, 1 – www.espaiobert.org | **Guifi-Sants** – www.guifisants.net | **Jòvens de les Terres de l'Ebre** – assemblea els dijous a les 20h – Jocs Florals, 42 – www.jovensebre.org | **Koiton Club** – Rossend Arús, 9 – koitonclub.blogspot.com.es | **L'Escletxa** – www.lescletxa.cat | **La ciutat invisible** – Riego, 35-37 – www.laciuatinvisible.coop | **LaCol col·lectiu d'arquitectes** – Ciceró, 5 – www.lacol.org | **La Fàbrica de Sants** – Vallespir, 18 | **Negres Tempestes** – assemblea els dijous a les 21h – Jocs Florals, 42 – www.negrestempestes.org | **Sants TV** – www.sants.tv | **Terra d'Escudella** – Premià, 16 – www.tdk.cat | **Universitat Lliure** – www.sants.unilluire.org | **Xarxa de Biblioteques Socials** – www.xarxabibliosocials.org

Aquesta publicació té una llicència CREATIVE COMMONS RECONeixEMENT-NO COMERCIAL. Sou lliures de copiar, distribuir i comunicar públicament l'obra amb les condicions següents: - Reconeixement: heu de reconèixer el crèdit de l'obra de la manera especificada per l'autor o llicenciador. - No comercial: no podeu utilitzar aquesta obra per a finalitats comercials. Per veure una còpia d'aquesta llicència visiteu <http://creativecommons.org/licenses/by-nc/2.5/es/legalcode>. ca o envieu una carta postal a Creative Commons, 559, Nathan Abbot Way, Standford, California 94305, USA.